

पुष्पफल पु० पुष्पयुक्तं फलमस्य । १कपित्थे अमरः २कुष्माण्डे
शब्दभाषा ।

पुष्पभूषित लि० ३२० । १कुसुमेनालङ्कृते । २वर्णितनायके
रूपकप्रकरणभेदे भा० द० प्रकरणोदाहरणम् ।

पुष्पमास पु० पुष्पप्रधानो मासः शाक०त० । चैत्रे मासि
२वसन्तसमये राजनि० ।

पुष्परक्त पु० पुष्पं रक्तं यस्य । सूर्यमणिवृत्ते राजनि० ।

पुष्परजस् न० ६२० । कुसुमपरागे हेम० ।

पुष्परथ पु० पुष्पनिर्मितो रथः । पुष्पनिर्मिते रथभेदे हेमच० ।

पुष्परस पु० ६२० । मकरन्दे कुसुमनिर्यासे अमरः ।

पुष्परसाह्वय न० पुष्पस्य रस आह्वयो यस्य । मधुनि राजनि० ।

पुष्पराग पु० पुष्पस्यैव रागो वर्णो यस्य । १मणिभेदे (पोक-
राज) तस्य लक्षणादि युक्तिकल्पतरावृत्तं यथा

“सुखायपीतगुरुगात्ररुद्रशुद्धं क्षिप्रं निर्मलसतीव
सुदृढशीतम् । यः पुष्परागशक्लं कलयेदस्य पुष्पाति

कीर्तिमतिशौर्यं सुखायुरधीनम् । तस्य दोषलक्षणं यथा

“क्षयविन्दुद्वितं रुक्मं धवलं मलिनं लघु । विच्छाद्यं

शकैराकारं पुष्परागं सदोषकम् । तस्य परीक्षालक्षणे

यथा “दृष्टो विज्ञायेत् पुष्परागमधिकमालीयम् । न

खलु पुष्परागो जात्यतया परीक्षकैरुक्तः” राजनि० ।

तस्योत्पत्त्यादि यथा “सुत उवाच । पतिता या हिमाद्रौ

हि त्वचस्तन्वाः सुरद्विषः । प्रादुर्भवन्ति ताभ्यस्तु पुष्प-

रागा महागुणाः । व्यापीतपाण्डुरुचिरः पाषाणः

पुष्परागसंज्ञस्तु । कौरुण्डकनामा स्यात् स एव यदि

लोहितपीतः । आलोहितस्तु पीतः स्वच्छः काषा-

यकः च एवोक्तः । आनीलरुक्मवर्णः क्षिप्रः सोमा

लकः सगुणैः । अत्यन्तलोहितो यः स एव खलु पद्म-

रागः स्यात् सुनीलः सन् । मूल्यं वैदूर्यमणेरिव

गदितं स्यात् रत्नशास्त्रविदा । धारणफलञ्च तदुक्तं किन्तु

स्त्रीणां शुभप्रदो भवति” गारुडे ७१ अ० । प्रकारान्तरम्

शण्पुष्पधनः कान्त्या स्वच्छभावस्तु चिकुणः । पुलदे

धनदः पुण्ड्रः पुष्परागो मणिर्धृतः । दैत्यघातसङ्कलूतः

पुष्परागमणिर्हिवा । पद्मरागाकरे कश्चित् कश्चित्ता-

ण्ड्योपकाकरे । दैवतपीतस्वच्छाद्यं स्वच्छं कान्त्या

मनोज्ञम् । पुष्परागमिति प्राप्तं रङ्गमोममङ्गीभूषा ।

ब्रह्मादिजातिभेदेन तद्विषयं चतुर्विधम् । ज्ञाया चतुर्विधा

तस्य सिता पीता सितसिता । लोचनत्वमपि । [राजनि-

पुष्परज ३० पुष्पसि राजते राज-अच् । पुष्परागमणौ ।

पुष्परेणु पु० ६२० । परागे कुसुमरजसि शब्द० ।

पुष्परोचन पु० पुष्पं रोचनेव यस्य । नागकेशरे । त्रिका०

पुष्पलाव लि० पुष्पं लुनाति मालारचनायै कू-अच् उभ०स० ।

मालाकारे त्रिका० । स्थिति । पुष्पलाविन् तत्पार्थ जटा० ।

पुष्पलिङ्ग पु० पुष्पं लेङ्गि बिह-किप् ६२० । मधुकरे । क ।

पुष्पलिङ्गोऽप्यत्र अमरः ।

पुष्पवन्त(त्) पु० द्विव० । पुष्प+मत्वर्थे सठप् मस्य वः ।

१रविशशिनोः । प्रथो० अदन्तोऽप्ययं तयोरर्थयोः । अत्र

“रवित्वचन्द्रताभ्यामेकशक्तिसदेव नियतद्विवचनाकाङ्क्षम्”

शब्द०म०द्वन्द्वक० । विस्तरस्तु गदाधर शक्तिवादे दृष्टः ।

२कुसुमयुक्ते लि० । [कठमत्वां स्त्रियाम् अमरः ।

पुष्पवती स्त्री पुष्पं स्त्रीरजः अस्त्वस्य सठप् मस्य वः ।

पुष्पवर्ग पु० ६२० । सुश्रुतोक्ते कुसुमविशेषसंज्ञादे तेषां

विशेषगुणाच्च तत्प्रोक्ता यथा

“कोविदारशयशालमलीपुष्पाणि मधुराणि मधुरविषा-

कानि रक्तपित्तहराणि च । दृष्टागजप्रयोः पुष्पाणि

तिक्तानि कटुविषाकानि जयकाषापहानि । मधुशिशु-

करीरकुसुमानि कटुविषाकानि वातहराणि स्रष्टमूल-

पुरीषाणि च । “आगच्छ्यं नातिशीतोष्णं नक्तान्वातां

प्रशस्यते । रक्तवृक्षस्य निम्बस्य सुष्काकाकांशनस्य च ।

कफपित्तहरं पुष्पं कुष्ठं कुटजस्य च । सुतिक्तं मधुरं

शीतं पद्मं पित्तकफापहम् । मधुरं पिच्छिलं क्षिप्रं

कुष्ठदं क्वादि शीतलम् । तस्माद्व्यानरुषे विद्यात्

कुष्ठचयोत्पत्ते । सिन्धुवारं विजानीयाद्वितं पित्तवि-

नाशनम् । मालतीमञ्जुके तिक्ते शौरभ्यात् पित्तनाशने ।

सगन्धविशदं हृद्यं वज्रालं प्राटलानि च । श्लेष्मपित्त-

विशन्नन्तु नामं तद्वत् कुङ्कुमम् । चर्मकं रक्तपित्तघ्नं

शीतोष्णं कफनाशनम् । किंशुकं कफपित्तघ्नं तद्वदेव

जुरण्टकम् । यथावृत्तं विजानीयात् पुष्पं दृष्टोचितं

तथा । मधुशिशुकरीराणि कटुक्षेपहराणि च” ।

अन्वेषां गुणा भावप्र० विशेषत उक्तास्तत्र दृष्ट्याः ।

पुष्पवाटी स्त्री ६२० । पुष्पोद्याने । स्त्रार्थे क । तत्पार्थे

अमरः । “दक्षिणेन पुष्पवाटिकाभागात् इव चूयते”

शकुन्तला ।

पुष्पवा(वा)ण पु० पुष्पं वाणोऽस्य । १कन्दर्पे २कुशदीपस्य-

पर्यंतभेदे भा०य० १२ अ० । ३दैत्यभेदे भा०शा०२२७ अ० ।

४नायकभेदे पुष्पवाणचरिते दृष्टम् ।

पुष्पवाहन पु० राजभेदे अग्निपु० ।